

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

שבת-הזורק		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
הזורק ונוכר מאחר שיצתה מידו, קלטה אחר, קלטה כלב, או שנשרפה - פטור.												■	קב. מ
זרק לעשות חבורה, בין באדם ובין בבהמה, ונוכר עד שלא נעשית חבורה - פטור.												■	קב.
זה הכלל: כל חייבי חטאות אינן חייבין עד שתהא תחלתן וסופן שגגה - תחלתן וסופן זדון, תחילתן וזדון וסופן שגגה - פטורין, עד שתהא תחילתן וסופן שגגה.												■	קב.
הא נחה - חייב	ואמר שמואל:											◇	קב. ג
והלא נזכר												ז	קב.
כל חייבי חטאות אינן חייבין עד שתהא תחלתן וסופן שגגה	ותנן:											◇	קב.
סיפא אתאן ללכתא ומתנא.	רב כהנא:											◇	קב.
לכתא ומתנא אוגודו בידו הוא												ז	קב.
כגון שנתכוין לעשות חבורה.												!	קב.
הא נמי תנינא הזורק לעשות חבורה בין באדם בין בבהמה, ונוכר עד שלא נעשית חבורה - פטור												■	קב.
במעביר.	אלא אמר רבא:											!	קב.
והא זה הכלל דקתני - אוריקה קתני												ז	קב.
תרתין קתני הזורק ונוכר מאחר שיצתה מידו, אי נמי: לא נזכר, וקלטה אחר או קלטה כלב או שנשרפה - פטור.	אלא אמר רבא:											!	קב.
חסורי מחסרא, והכי קתני: הזורק ונוכר, מאחר שיצתה מידו קלטה אחר, או קלטה כלב, או שנשרפה - פטור, הא נחה - חייב. במה דברים אמורים - שחזר ושכח, אבל לא חזר ושכח - פטור, שכל חייבי חטאות אינן חייבין עד שתהא תחלתן וסופן שגגה.	רב אשי:											!	קב.
זה הכלל כל חייבי חטאות כו'.												■	קב. <
שתי אמות בשוגג, שתי אמות במזיד, שתי אמות בשוגג רבה אמר: פטור.	איתמר: [רבה]											◇	קב.
חייב.	רבא:											◇	קב.
פטור	רבה:											■	קב. <
אפילו לרבן גמליאל דאמר אין ידיעה לחצי שיעור התם הוא, דכי קא גמר שיעורא - בשוגג קא גמר, אבל הכא דבמזיד - לא.												■	קב.
ובמאי?												^	קב.
אי בזורק												!	קב.
שוגג הוא												ז	קב.
אלא במעביר.												!	קב.
חייב.	רבא:											■	קב. <
ואפילו לרבנן דאמרי יש ידיעה לחצי שיעור, התם הוא - דבידו, אבל הכא דאין בידו - לא.												■	קב.
ובמאי?												^	קב.
אי במעביר												!	קב.
הרי בידו												ז	קב.
ואלא בזורק.												!	קב.

זרק ונחה בפי הכלב או בפי הכבשן - חייב.	רבה:									◊	קב.
קלטה אחר, או קלטה הכלב, או שנשרפה פטוץ	והאגן תגן:								?	◊	קב.
התם דלא מכיין, הכא - דקא מכיין.									!	◊	קב.
יש אוכל אכילה אחת וחייב עליה ארבע חטאות ואשם אחד, הטמא שאכל חלב, והוא נותר מן המוקדשין, ביום הכפורים.	רב ביבי בר אביו: אף אנן נמי תנינא: [רבנן]								◆	■	קב.
אף אם היתה שבת והוציאו בפיו - חייב.	רבי מאיר:								◆	■	קב.
אינו מן השם.	אמרו לו: [רבנן]								■	■	קב.
ואמאי? הא אין דרך הוצאה בכך									?	■	קב.
אלא: כיון דקא מיכוין - מחשבתו משויא ליה מקום, הכא נמי: כיון דקא מיכוין - מחשבתו משויא ליה מקום.									!	■	קב.
הדרן עלך הזורק											

שבת-הזורק		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	קב:	
הבונה כמה יבנה ויהא חייב? - הבונה כל שהוא.													■	קב:
והמסתת, והמכה בפטיש ובמעצד, הקודח כל שהוא - חייב. זה הכלל: כל העושה מלאכה, ומלאכתו מתקיימת בשבת - חייב.													■	קב:
אף המכה בקורנס על הסדן בשעת מלאכה - חייב, מפני שהוא כמתקן מלאכה.	רבן שמעון בן גמליאל:												■	קב:
כל שהוא למאי חזיא?										ז			◇	קב:
שכן עני חופר גומא להצניע בה פרוטותיו, דכוותה גבי משכן - שכן תופרי יריעות חופרין גומא להצניע בה מחטיהן.	רבי ירמיה:									!			◇	קב:
כיון דמשתכי - לא עבדי הכי	אביי:									ז				קב:
אלא: שכן עני עושה פיטפטי כירה קטנה לשפות עליה קדירה קטנה. דכוותה גבי משכן - מבשלי סמנין לצבוע יריעות שחסרה מלאכתן, עושין פיטפטי כירה קטנה לשפות עליה יורה קטנה.	[אביי]									!			◇	קב:
אין עניות במקום עשירות, אלא: שכן בעל הבית שיש לו נקב בבירתו וסותמו, דכוותה גבי משכן - שכן קרש שנפלה בו דרנא - מטיף לתוכה אבר וסותמו.	רב אחא בר יעקב:									!			◇	קב:
המצדד את האבן - חייב.	שמואל:												◇	קב:
אחד נותן את האבן ואחד נותן את הטיט - הנותן את הטיט חייב	מיתבי:									ז			◇	קב:
וליעמיך, אימא סיפא										!				קב:
ואפילו העלה והניח על גבי דימוס של אבנים - חייב.	רבי יוסי:									!				קב:
אלא: תלתא בנייני הוו, תתא מציעא ועילא. תתא - בעי צדודי ועפרא, מציעא - בעי נמי טינא, עילאי - בהנחה בעלמא.										!			◇	קב:
והמסתת.													■	קב:
מסתת משום מאי מיהייב?													▲	קב:
משום בונה	רב:									!			◇	קב:
משום מכה בפטיש.	שמואל:									!			◇	קב:
העושה נקב בלול של תרנגולים - רב אמר: משום בונה	[רב]									!			◇	קב:
משום מכה בפטיש.	שמואל:									!			◇	קב:
עייל שופתא בקופינא דמרא - רב אמר: משום בונה	[רב]									!			◇	קב:
משום מכה בפטיש.	שמואל:									!			◇	קב:
וצריכא, דאי אשמעינן קמייא - בההיא קאמר רב, משום דדרך בנין בכך אבל עושה נקב בלול של תרנגולים, דאין דרך בנין בכך - אימא מודה ליה לשמואל, ואי אשמעינן בהא - בהא קאמר רב משום דדמי לבנין דעבדיה לאוירא, אבל שופתא בקופינא דמרא דאין דרך בנין בכך - אימא מודה ליה לשמואל, ואי אשמעינן בהא - בהא קאמר שמואל, אבל בהנך תרתי - אימא מודה ליה לרב, צריכא.													■	קב:
מסתת משום מאי מיהייב?	בעא מיניה רב נתן בר אושעיא מרבי יוחנן:												▲	קב:
אחוי ליה בדיה משום מכה בפטיש.	[רבי יוחנן]									!			◇	קב:
המסתת והמכה בפטיש	והאנן תנן:									ז				קב:
אימא: המסתת המכה בפטיש.										!				קב: